

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Qui curam habent animæ nostræ, habebit & corporis. Prima instantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

dam in nobis fiduciam super omnia circa
 temporales, circa quas illa infirmior videtur
 & remissior, Magistri eloquentiæ appellat
 argumentum à majori ad minus aut è contra
 à minori ad majus. Quo divinus ille Orator
 frequenter usus est tamquam validissim
 præcipuè in hac materia, cui ut sua lux afflu
 geat magis omnibus, deducam nonnihil
 explicabo literali & vulgari paraphrasi. Illud
 igitur proponitur apud S. Matthæum cap. 6
 à Christo Domino ijs verbis, quæ sanè apud
 nos plus etiam valere debent, quam apud
 ipsos Apostolos tunc cum ea audiebant, siquid
 dem Christum Dominum nondum viderant
 subiisse mortem Crucis, nec instituisse sacro
 sanctum pretiosi corporis & sanguinis susce
 pamentum in salutem animarum nostrarum,
 sicut nos eum fecisse jam novimus, id quod
 pondus addit his instantijs.

§. II.

*Prima instantia: Qui curam habet anima
 vestra, habebit & corporis.*

NE solliciti sitis anima vestra quid mandu
 cetis, neque corpori vestro quid induamini,
 nonne anima plus est quam esca, aut corpus
 plusquam vestimentum. Perinde ac si diceret
 cælestis Magister in persona sanctissimæ

I. 4. 11

Trinitatis: considerate obsecro quantæ mihi
curæ sint animæ vestræ, postquam eas con-
didi ad imaginem & similitudinem vivam
divinæ meæ essentiæ instructas jam tum ab
initio creationis earum omnibus facultati-
bus, qualitatibus, atque inclinationibus ne-
cessarijs. Videte num quid omiserim quo mi-
nus eas evcherem ad sublimem ordinis su-
pernaturalis perfectionem ad quam eas de-
stinavi, Præfeci illis Angelos ad custodiam,
gratijs meis favoribusque præventas corro-
boravi, illustrationibus cœlestibus illumina-
vi: dedi illis Concionatores, & Doctores ad
instructionem. Præposui illis hunc præmium
infinutum, cuius amore pertraherentur ad
virtutem: inde supplicia similiter infinita;
quorum timore avocarentur à vitijs & pec-
catis. Disposui illis varias vario ordine crea-
turas, quibus tanquam totidem gradibus ac-
scalis ascenderent ad cœlestem gloriam. Jam
verò postquam illis omnia donavi; dedi etiã
memetipsum & quidem dedi me omnibus
modis & titulis quibus me creaturæ possum
communicare, adeo ut & corpus meum & a-
nimam meam & divinitatem meam illis de-
derim in cibum & potum. Quod si hæc ve-
rissima Christianæ Religionis dogmata non
credit, quid Christiani nomen usurpatis? Si
verò

verò creditis, quæ ratione potestis timere
 denegem vobis quod ne formicis quidem
 muscis abnego, cum præfertim ea vobis ele-
 gitus sim quæ Cherubinis atque Seraphicis
 non concessi? An putatis tot tantisque
 in animas vestras collatis beneficijs, tamen
 mitem me fore, ut corpora vestra deserviant
 in necessitate, aut dedigner donare id quod
 nihilo mihi constat, postquam tam large
 fuseque donavi quod permagno mihi stetit.
 Sed & quo pacto potestis indies petere the-
 sauros divinæ gratiæ, cujus unus gradus
 iam minimus excellentior est omnibus na-
 turæ donis, eosque certa cum spe obtinenda
 flagitare, & tamen diffidere de obtinendo
 bono nullius pretij? Tam exiguum in vobis
 est lumen ingenij & rationis ut non percipia-
 tis fallacias hostium vestrorum, qui id agunt
 ut speretis quidem res difficiles, modo diffi-
 datis circa alias? Quid refert quâ parte vos
 invadant, si expugnent & impediant fiducia
 in me collocandam, inducendo vos in dubi-
 tationem de mea vel potentia vel bonitate
 quacunque in re? Quid refert sive loro sitis
 sive catenâ nexi, si semper terræ adhaereatis
 affixi? Aperite vel modicum oculos, & scietis
 pudebit vos quod ad tantum rationis & fidei
 qua illustravi vos, lumen sic caligetis. Nunc
 anim
 dona
 quæ lu
 niti p
 corpor
 nimali
 tore su
 det eti
 Siigit
 opus m
 pegi m
 quod o
 cessari
 tunc q
 de pul
 do del
 Videte
 diffide
 N
 N
 pifex q
 ossa, e
 terias,
 junxit
 tia & c
 versæ

anima plus est quam esca? Vos speratis à me dona gratiæ & gloriæ animarum vestrarum quæ sunt bona gratuita, supernaturalia, infiniti pretij; & potestis diffidere de necessariâ corporis sustentatione, quam jure naturæ animalia quæque exigere justè possunt à creatore suo; æquum enim est, ut, qui vitam dedit det etiam necessaria ad eam conservandam. Si igitur non minus est corpus quam anima opus meum, & illud ipsum formavi & conpegi manibus meis tale, quale est, putatisne quod obliviscar providere illi de rebus necessarijs ad ejusdem conservationem? Timeatisne quod minus sim sollicitus de vobis quàm de pullis corvorum quos à parentibus in nido desertos ego ipse velut nutritius pasco. Videte obsecro quam prudenter vestra hæc diffidentia fundata sit.

Aut Corpus plusquam vestimentum.

NUm præterea timetis ne vestimenta vobis desint? Quasi verò ille divinus opifex qui formavit membra vestra, compegit ossa, emollivit viscera, extendit venas & arterias, & tam miram partium varietatem cōjuxit alijs alijs innectens admirabili Sapientia & œconomia tanta, ut si omnes in linguas versæ erumperent in voces, nunquam pro-
me-

merito laudarent Conditorum suum. Quam
verò inquam ille opifex providentiam suam
aut charitatem desiderari patiatur ut non
tribuat quo tegatis nuditatem vestram aut
contra injurias tempestatum elementorum
que vos communiatis? ille qui vestra morta-
li carne se induit, licet immortalis gloriâ ple-
nus & majestate eamque ad thronum sacro-
sanctæ Triados evexit, ubi illa nunc affidet
ad dexteram Dei, relinquetne eam in probre-
sæ ignominia nuditatis?

Deinde aliam proponit considerationem
non minus efficacem hac in re a floribus hor-
torum & agrorum deductam. *Considerate li-
lia agri quomodo cresunt, &c.* Denique me-
mentote quod qui gratiæ autor est, idem est
& naturæ. Si ergo in supernaturalibus donis
tam liberalem atque magnificum sese ostē-
dit, nolite putare quod se in bonis inferiori-
bus & terrenis quæ cum illis cœlestibus in
comparationem venire non possunt, cuique
elargiendis parcum & avarum exlubebit.

§. III.

Secunda Instantia.

Cui curæ sunt Volucres, eidem curæ sunt
& homines. Christus Dominus aliâ ur-
get instantiâ ad fiduciam his verbis: *Respicit*